

pe. Ne bode vam treba cel predpoldan čakati, edno vam eden kupi blago. Tedaj čistost in ažnost!

Tatvina denarnih pisem. Slučajno se je posre- o veliki tatvini iz pisem z denarji na sled priti. raj Sorko železniške postaje Zidanmost (Steinbrück) el je 11. t. m., ko je po noči ob železnici šel, rezek okoli 80 pisem. On je vzel ta pisma seboj, i bi znamke dol vzel, kajti največ pisem bilo je iz erike. Hčerka, ki je takoj slutila, da mora tukaj o hudodelstvo zraven biti, prosila je očeta, naj mani, kar je našel. Ta je res to storil in iznašlo e, da je bilo iz pisem okoli tisoč kron ukrade- in tat je prazne zavitke, (kuverte) iz vlaka vrgel. obrežju Save so otroci dva povezka praznih de- arnih pisem našli. Poštno ravnateljstvo preiskuje to arar najnatančneje.

Od vlaka povožen. Od Sv. Duha v Lučah se e: Deželna železnica Poljčane — Konjice zahteva ali darilo in sicer po 14-letnem obstanku, prvo ovesko življenje. V nedeljo popoldan je povozil ak 82 let starega Matija Vekuš iz Mlač, kateri se hotel na železničnem tiru odpočiti in ni slišal menja vlaka. Lokomotiva ga je zadela tako hudo rai, da je po nekaterih minutah brez da bi k za- esti prišel — umrl. Od železničnih uslužbencev ni aznil noben te nesreče in se je to še le v postaji Sv. Duh naznanilo.

Več orožnikov! Piše se nam od Sv. Duha v ah: Zadnji čas se klatijo predrzni tatovi, kateri asajajo po našem kraju. Pred kratkim so se ne- mu kmetu blizu Poličan iz hleva voli vkradli. t. m. se je v tem kroju mesarju Škrabe iz za- tega hleva rejena svinja vkradla, na licu mesta alala in od tatov odnesla. Taki in enaki slučaji emirjajo prebivalce, kateri so v velikih skrbih e njihovo lastnino in je vprašanje, da bi se nast- a pri Sv. Duhu v Lučah orožniška postaja, zmiraj e silno.

Dopisi.

Iz Jarenine. Dragi „Štajerc!“ Ni nam znano, da i bil že dobil kak dopis od naših jareninskih tinskih „devic“, a vendar imamo tukaj celo nekako etno teh častilk farške čistosti. Kar se tiče nas amov iz fare, nikakor nismo navdušeni od teh ečkih igralk gledaliških predstav, posebno ne, ker p mislimo, da se bode tudi pri nas uresničila govo- ata, da vsaka deviška cvetljica, kateri zalivajo farški azvnanji, kaj rada usahne, ali pa vsaj zgubi svoj cvet, e man, da ostane potem ženihu navadno samo — iščelo! Naše jareninske „devic“ so si izvolile za le predsednico neko na videz kaj pobožno, toda v res- o ni prav korajžno zaljubljeno „jungferco.“ In to si i, lemo danes ogledati malo bolj pri luči! Seveda asabrazji ta farška nedolžnost tebe dragi „Štajerc“ iz a šele svoje duše, vedno povdarjajoč starim in mladim, poma bode vsaki na večno pogubljen, kateri te čita. A domar pa je ta „devic devica“ samo na videz pobožna de

častilka Marije Device, med tem ko kaj rada na skri- vem šepeče se svojim ljubčekom, ravno tako čita tudi na skrivem kaj rada in prav temeljito „Štajerca“. In kdo ga jej mora donasati? Njen ljubček ga mora prinesiti vsikdar s seboj! Ker se pa kot zvest farški podrepnik ne upa, da bi si naročil „Štajerca“ mora ga vsikdar ukrasti, da izpolni željo svoji ljubici. To- raj na eni strani zmerja (šimfa) ta farška devica „Štajerca“, na drugi strani pa ga prebira skrivoma se svojim skrivnim ljubčekom, na eni strani pobožno obrača pri molitvi v beli svoji obleki oči in se roti svojega nedolžnega življenja, na drugi strani pa poljubuje skrivoma svojega ljubčeka, to je zares prava pravcata farška podrepnica in take so naše jareninske farške device v s e! Mi fantje pa bodedo čislali samo t a k e device, katere bodejo o d k r i t o čitale „Šta- jerca“, se na njega naročile in se ogibale farške za- peljivosti, ker take bodejo postale enkrat pridne kme- tice, poštene gospodinje! Teatra imamo mi kmetje itak že dovolj, igra se nam prav pošteno na davčnem uradu, igra se nam na polju, v vinogradih, na trav- nikih, v hlevih, povsod in če „štrigla“ kmečka deklina doma v hlevu krave, je to stokrat boljše, kakor da bi bila izvoljena od vsih popov v vsa farska društva kot predsednico. Te farške „devic“ naj postanejo farške kuharice, naj igrajo potem po farovžih svoje teatre, mi kmečki mladeniči hočemo imeti za bodoče naše gospodinje in kmetice nepokvarjene, poštene kmečke dekline, katere sicer rade zahajajo v cirkev, katere pa se ogibljele vsake kaplanije naj bi še se cedil tam v debelil curkih farški — med!

Več jareninskih mladeničev.

Iz Brežic. „Dragi Štajerc“ že precej časa je mi- nilo, da nisi od nas nič slišal, moram ti toraj enkrat naznaniti, da tudi pri nas černosukneži in kutarji po tebi udrihajo, prejmi toraj dogodbico. Kakor vsako leto, tako tudi letos opravljajo verni kristjani sveto spoved za veliko noč, da bi bili te velike praznike v katerih je Zveličar od mrtvih vsal, čisti od priza- detih grehov in da bi se zamogli veseliti z angelji v višavi. V predpretečenem tednu šla je neka deklica k spovedi h frančiškanom. Spovedni oče izpraševal je vsakojako, tudi pozabil ni poprašati, kdo da so stariši deklice in kakove časnike da prebirajo pri hiši. Deklica seveda nič hudega slučeta, razodene vse in pove, je oče naročen na — „Štajerca“ in „Slo- venski Narod“ izposodi si tudi včasih „vahtarico“, „tagblat“ in druge katere po večerah, kdaj, da mu čas dopušča, prebira. Spovedni oče pa hitro povpraša, ali tudi ona te časnike prebira, deklica mu odgovori „da.“ Komaj zasliši kutar besedico da, zahrumel je v spovednici da je bilo groza in skoraj bila bi deklica strahu skopernela, dal ji ni prej odveze, dokler mu iskreno ni obljubila, tacih časnikov nikdar več brati, naročil ji je pa nasprotno, da naj se kratkočasi in bere „Naš Dom“, „Gospodarja“ itd. prej imenovane časnike potisne pa v peč. Deklica dobi odvezo, hiti prav obžalujoča od spovednice, a hipoma se obrne in poda se zopet nazaj, spovedni oče jo zapazi in po- praša kaj da še želi, pravi deklica prav skesana,

pozabila sem na eden v nebovpijoč greh, katerega sem zamolčala in ta je, brala sem v „Slov. Narodu“ med drugim tudi članek „prašič v talarju“ in hipoma je zginila. — Kaj ne, da je dobro zadela! Mi verni kristjani pa pravimo, opravljajte kutarji vašo službo pošteno, ne zlorablajte svetih prostorov za bedarije. Ste li pozabili na „Brežke lilije“ katere so pred dvema letoma tako lepo cvetele, mogoče da prineso letos sad in mislite si, da ko pridete na zbirco, bodomo vam vaše kute dobro pokertačili in čez prag potisnili, kakor vi „Štajercu“ želite.

Od sv. Lovrenca v Slov. goricah: Pignarja najbolj to jezi, da lovske karte ne dobi. Kaj ne, gospod urednik, tega še o njem niste slišali. Da, da, gospod Pignar iz Graduškaka, glejte da vas jeza ne zadavi. Pa seveda, vzrok za jeziti je očividni. Če človek, kateri se že zanima od mladi let za divjačino in lov se na stare dni hoče zanimati za njo gospodski z puško na rami, pa se mu ne dovoli. Zakaj li ne? Saj nosi baje gospod Pignar celo „škapulir“, pa vendar so se rekurzi in prošnje odbile. Ni čudno? Pa jaz tvoj prijatelj vem za te boljše zabavo nego puška in divjačina. Tako sila je za delavce in tako segreje človeka če cel dan vzdiguje kramp ali motiko. Ne bi tudi ti htel poprijeti tako kmetško orožje? Bolje bi bilo! Če si pa že hočeš čas kratiti poj si večkrat na dan pesmico, ki sem jo za te zložil:

Pignar se je jezil.

Da lovske karte ni dobil.

Dab rajši z delom se potil,

Bi zdaj v starosti boljši bil!

Za danes dovolj iz našega kraja, prihodnjič pa si pogledamo našega župnika.

Eden, ki vse dobro vidi.

Veseli klerikalci. Iz Sv. Jakoba v Rožni dolini se nam piše: Naši klerikalci imajo večkrat zborovanje, katero traja do jutra. Pri sladkem vincu se najpred segrejejo in potem so tako vneti ti prijatelji črne sukne za svoje geslo, da celo na potu domu tulijo, kakor da bi volkovi prihruli. Seveda; tem se nič ne reče, saj so klerikalci pošteni ljudje. A jaz pa ne bodem se dal še enkrat v nočnem miru motiti, in vem za višje gospode, nego so naši klerikalci, kateri jim bode usta zamašili, da ne bodo po noči tulili. To za zdaj v svarilo!

Eden, ki hoče po noči mir imeti.

Iz Kotlje. Uredništvo „Štajerca“! Prosim za odgovor na sledeča vprašanja: Ima župnik pravico, za krščenje otroka si eno krono zaračunati, če je tudi otrok nezakonski? Sme si za listke za velikonočno spoved 10 vinarjev zaračunati? Župnikov prijatelj.

Odgovor uredništva: Župnik nima pravice si niti za krst, niti za listke kaj zaračunati. Če si je pa zaračunil, zahtevajte to nazaj. Če vam ne da svojevoljno, pritožite se na okrajno glavarstvo, in moral bo vse kronice nazaj dati, ki jih je dobil za krščenje. To velja za vse fare. Dobro bi bilo, če bi si naročili knjižico, kje natanko najdete, zakaj in koliko zna župnik zahtevati. Naslov ji je: „Cerk-

vene pristojbine.“ Dobite njo skoraj v vsaki buknic. Če hočete vam tudi uredništvo pove, kje jo lahko naročite.)

Iz Polenškaka. Ljubi Štajerc, ima župnik pravico da prepove pismonošu „Štajerca“ pri cerkvi nikom razdavati? (Opomba uredništva: Župnik nima pravice, da to pismonošu prepove. Pismonoša odda pisma in častnike kjer hoče lastniku, seveda v cerkvi ne, pač pa naročnikom, ki grejo v cerkvo ali stojijo oddaljeni od cerkve, brez da bi bili v službi božji. Če se še enkrat zgodi, da se župnik vtika v pošne razmere, ki ga nič ne brigajo, se se je pritožiti na upravništvo „Štajerca“, katero potem župniku že vjasnilo, kaj ima on pismonošo za prepovedovati. Mi prosimo, da se nam vsi dogodki takoj naznannijo in da dobro okrtučimo ki mislijo, da se smejo v vsako stvar vtikati.

Nova tiskarna v farovžu v Slov. goricah. Iz Ruperta v Slov. goricah se nam piše: Kaj dandana človek vse ne dokača, je skoraj neverjetno. Gospe še noben faran vseh far tega ni doživel, kaj? Naš župnik si je listke za velikonočno spoved delal in jih potem svojim faranom razdelil. Mogoče da mu je denarju zmanjkalo in da ni imel potega drobiža, da bi si listke iz tiskovine Sv. Cerkve v Mariboru naročil, mogoče tudi, da je na listke čisto pozabil. Ta zadnji vzrok, da je bil pozabil na listke, je zelo verjeten in noben faran ne bo dvomil da ni to res. Kako pa to, da je župnik pozabil? Oh ljubi farani, vsi vemo, kako se sedaj mučijo vica našega župnika, vedno hodi zamišljen okoli, učakljivost se mu bere iz obraza. Volitev za cerkveno konkurenčni odbor je pred vrati in ta je kriva, da je pozabil na listke. Saj vedno samo to študira kako da bi dobil svoje „podrepnike“ v oblast; temu morali potem plesati, kako bi jim on zaživil. Veliko, veliko si prizadeva z prijaznimi besedami kakor jih redko iz njegovih ust slišimo, prigovarja faranom, naj volijo po njegovim acceptu, naj volijo kako jim skerbeči župnik veleva. Prijazno besed malo vinca in en „štamperl“ mu bodejo more, tudi nekaj „podrepnikov“ privlekli, a nas nepokojene kmete ne vlovi. Mi nismo tako žejni, da nas njegovo vino zmotilo, to pa mu svetujem, da to opravlja, zavolj česar je med nami. Kot Kristusov namestnik in oznanjevalec naj pridiga mir, ne hujska in dela sovraštvo. Temu zadnjemu dandana gospod župnik skoraj slovo, drugače bo naša pešljivost minula in slabi nasledki bi znali nastati.

Prašajgakdo

Iz Vojniku pri Celju. Ljubi „Štajerc“, sliši se nekaj iz našega trga. Radi bi te že večkrat nagovorili s kako novico, pa vemo, da imaš dela in čez. Sliši danes, kako v našem trgu hujska proti nemški šoli. Da naši prvaki nemško šolo vse črtijo, je verjetno, če pomislimo, da večina kmah starišev iz Vojniške okolice pošilja otroke v nemško šolo. 1. t. m. vršil se je pri nas plevenček in čisti dobiček se je prepustil za siromašne otroke nemške šole. Pri tem plesu bilo je to

nogo Slovencev, — strašno, ko je vendar dobiček za nemško šolo. — Črez te uboge padla je celjska žaba“ z gromom in strelo, imenovala jih smurje in Bog ve kaj še za imena jim je zmisliła. Vojniški Slovenci? Smejali ste se jezi „celjske“, regljanje te žabe vam je že dokaj znano in da se pameten človek zato ne zmeni. Poročati namo ljubi „Štajerc“, da kmetje pri nas imenujejo celjsko žabo“ namesto „Domovina“ doma svina. V našem čislanju si ti ljuba žaba. Ti ne primisliš, da se ti pristaši, ki jih imaš, zapustijo, ker se tako na tvoje regljanje sliši. Kmetje Vojniške okolice rekli, da bodo sami med seboj veselico priredili čisti dobiček bo namenjen nemški šoli. Morebiti tedaj žaba od jeze! Neustrašen posestnik.

Iz Morja pri Framu. Oča Tevža Koren je naš občinski župan. To bi sicer ne bila nesreča, ako ne bil Tevža strasten častilec farovžev. Pa še to bimu odpustili, ako ne bi bil vedno tako zamišljen. Komak vedno in vedno mora študirati, da skrpa napaj za klerikalne časopise kak dopis in to je za nas občane skrbeti. Kot njegov prav dobri prijatelj in znanec mu svetujem, naj bi opustil te besede, naj bi raji skrbel za občino, posebno za občinske steze. Tevža, ti opaziš pri ljudskih občinah kako malenkost, celo napisi te bodejo v oči, kako to, da ne opaziš strašansko slabih cest v svoji občini? Tvoj „študiran“ sin in pa tvoj preseren „učen“ sosod, naj bi raji vzela motiko in nato v roke, ter bi šla popravljat občinskih cest, kar pa da se pečata s politiko. Kaj bi bilo ako bi mi sploh enkrat naš občinski zastop spremenili in dali v njega mlade, sveže (frišne) moči. Stari kolonisti se „znuca“, naj bi šel bil tako pogostokrat nar. Tevža, da pa sem tvoj prav dober prijatelj da poznam tvoje razmere prav dobro, tega mi ne iš zameril. Zakaj pa nisi poročal klerikalnim nam neke dogodbe o — figah? Tevža, ali še se kajinjaš, kako sva svoj čas trgovala (hantlala) s stranjami in kako željen si bil — fig? Plačala sva mnogo od kostanjev in fig, kostanje so nama pušile fige sva pa morala dati nazaj! Zakaj le neki? Tevža, za to pa le mirno in pametno! Popravljaj in dobra si spet bodeva! Gospod urednik, pri važnosti si ogledam malo bolj natanko en par primorov v naši bližini in Vam poročam o njih kaj je začelo v njih — smrdeti. Tudi na znanega kmetika iz Framu ne bodem pozabil!

Prijatelj dobrih cest.

Od sv. Marka p. Ptuju. Piše se num iz sv. Marka: Pred prazniki šel sem k spovedi. Med drugim sem tudi, da nisem bil vsako nedeljo pri božji. Ta velik greh zahteval je tudi primerno. Pridiga, dolga in ostra, molitve za pokoro so me bolele, a jaz bi moral se posebno pokoriti in zraven svoje pokore še 20 kronic v farovž prinesiti za Dober kristjan.

Opomba uredništva: Ta je pa nova, da mora vsak pokoro kronice v farovž nesti. Mislijo že kmetiki, da so na Rusoskem in kmet je njihov

sužnik. Čakajte, čakajte, tudi za vas pride dan pravice).

Začne se jasni. Iz Celja se nam poroča: Trg Mozirje dal je vzgled vsem spodnještajerskim trgom in vsem: Mislili smo, da tamkaj možje vladajo, ki vse raje slišajo, nego nemško besedo. Pa glej! Iz trirazredne šole naredili so sedaj štirirazrednico, in sicer se je določilo v občinskem zboru eno glasnico, da se bo v 4. razredu samo v nemškem jeziku podučevalo. Kako se nam poroča, celo občinstvo hvali to podjetje.

(Opomba uredništva: Ljubi kmetje, posnemajte tržane naprednega Mozirja. V Spodnjem-Štajerju imamo mnogov trgov, kjer so celo šestrazredne ljudske šole, in koliko nemščine se naučijo otroci v šestrazrednici? Zahtevajte, da se vaši otroci nemščine naučijo, katere učiti jih morate na tuje pošiljati).

Od Svetega Jurija ob Ščavnici. V številki 13, „Slovenskega Gospodarja“ me je nek klerikalec kaj močno krtačil, ker imam nemški napis. Dragi mi, nisi videl, da imam poleg nemškega tudi slovenski napis? K meni tudi zahaja dokaj prijateljev Nemcev in dajo mi eno ali dve kronici zaslužiti. Bržkone mi zavidaš ta pičli zaslužek, ko si pa ti stotake pri Nemcih zaslužil, denarja nisi črtil? Jaz sem ti za tvoj članek v „Gospodarju“ celo hvaležen, ker sedaj je mnogo ljudij za me zvedlo in ti mi delaš s tvojim dopisom dobro reklamo. Le naprej!

Tvoj hvaležni, znan prijatelj.

Iz Zgornje Polskave. Naš velečastiti gospod majljenec ima svoje farane za silno zabite in telebaste. On misli, da nič ne vidijo, nič ne slišijo in nič ne zapazijo. Toda mi mu povemo, da smo ga tekom teh treh let, odkar nam pridiguje, dobro spoznali in ga morebiti bolje poznamo, nego on sam sebe. Ker ga tedaj tako dobro poznamo, ker smo ga tedaj tako dobro pregledali mu tudi več ne verjamemo vsega in ne trpimo, da bi z nami delal, kar on hoče. — Že pred letom dni, skoro ob tem času, smo mu namignili, da se je začelo v kmetskih glavah jasni, in da naj ne ravna tako, kakor da bi imel bogate kmete pred seboj, mi smo same sirotice. Pa kakor vidimo, šle so mu naše besede pri enem ušesu noter, pri drugem pa spet vun. Prav kakor lani, je tudi letos zahteval, — mi ne vemo, od kod si je vzel to pravico on reče od „škofa“ — po eno kronico letne cerkvene stolnine, čeravno smo več kakor skozi 30 let plačevali samo po 60 vinarjev. A ne samo to, še nekaj novega je letos dodjal. Ne v cerkev, v župnijsko pisarno se je moralo priti, in sicer najpred nežni spol, ženske, potem še le surovi, napuhnjeni spol, možki. Mislil je, da bo od žensk, ki so mebkega srca, lažje kronico dobil, nego od možkih. Pa vse zastonj! Močno se je blamiral. In kako grozno hud je postal naš dušni pastir, če mu je kdo hotel plačati po stari navadi, samo 60 vinarjev. Če se je s kom dobro skregal zaradi plače in je ubogi kmet jezen zapustil pisarno, je naš velečastiti gospod verno na uho vlekel in zraven stoječega moža prosil,

naj taisto stori, da bi slišal, ali ga „šinf“ jezen kmet gredeč iz pisarne in bi ga zamogel potem tožiti, in mu namesto ene kronice iz žepa izvlekel za dohtarja in sodnijske stroške več lepih, bliščečih kronic. Vprašamo pa, zakaj li se tako poteguje za kronico! Bog si ga vedi. Pa to mu rečemo, naše avstrijske kronice so prelepe, presvitle, da bi jih meni nič, tebi nič njemu dali. Drugo leto bo morebiti „goldinarček“ pobral in nam krone pustil. Človek si pa nebi mislil, da so vendar ljudje v naši fari, ki rečejo, da je prav, kar župnik pove in dajo kronco in bi tudi dali goldinarček, čeravno se potem na skrivnem jočejo za zgubljeni denar. Mi pa, ki drugače mislimo, svetujemo vam samo to. Preselite se nekam, da od vas nič ne bomo več slišali. Jokal se gotovo nikdo ne bo. Ker se pa vendar včasih smejemo in nam vaše ravnanje, vaša „sveta“ jeza včasih toliko veselih uric povzroči, hočemo biti hvaležni in vam obljubimo za slovo veliko bakljado z muziko, in že nabiramo po eno kronico, da bo vse za slovo pripravljeno. Vsi časniki bojo govorili o svečanosti, katera se bo vršila na dan vašega odhoda. V imenu vseh faranov.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dragi „Štajerc“, sme nam naš novi poštar „Štajerca“ zadržavati in pismonošu prepovedati, ga nam dostaviti? Mi si moramo baje sami po njega priti. — Več naročnikov. Dragi naročniki, Vaš poštar nima te pravice, on vam mora vsa pisma in časnike dostaviti po pismonošu, če spadate pod občino Sv. Andraž. On je k temu po postavi primoran, morebiti še tega ne ve, ker je nov v službi. Pač pa si morajo tiste vasi, katere ne spadajo pod Sv. Andraž same na pošto priti po pisma in časnike. Vse druge zlorabe ali hujskarije proti našem listu naznanite nam takoj, da zamoremo vsem sovražnikom našega lista, tem klerikalnim tepcem pravo pokazati. Uredništvo.

Razne stvari.

Samomor brezumnice. Posestnico Alojzijo Weiss našli so 10. t. m. z veliko rano na vratu v krvi na postelji ležati. Ona je brezumna (nora) in je bila delj časa v norišnici. Lani je prišla domu, da bi do kraja vzdravela. Rano si je sama prizadajala z velikim kuhinjskem nožem, katerega je bila po dne v posteljo skrila. Smrt jo je rešila kmalu groznih bolečin.

Dve mesti razrušilo, 1000 ljudij ubilo. Zdaj še komaj zadobimo poročila o nesrečah, ki jih je zadnji potres povzročil. Glavno mesto Mandi se je do tal razrušilo. Mestu Sultanpure se baje ni bolje godilo. V obeh mestah je okoli 1000 ljudij smrt našlo pod razvalinami hiš.

Skrivnost židovske krčme. V vesi Dobrzyce, okraj Kroštin, na Poljskem, stoji ena krčma že dokaj let, in je vedno v židovskih rokah. Sedanji krčmar, tudi žid, dal je podreti staro poslopje, da bi novo postavil. Pri razdiranju našli so delavci človeške kosti pod tlami spalnice. Nekaj dni pozneje našli so zopet kosti od večih človeških trupelj. Državno pravdnštvo preišče to natanko, morebiti se mu po-

sreči, da odkrije grozne zločine, ki so se zgodili v tej krčmi.

Strašno maščevanje. V zaporu v Kiewu se en kaznjenelec grozno maščeval. V spodnjem na stropju ječe je bilo v eni sobi 11 kaznjencev, med njimi 17 letni tat Ivan Kalašin in en žid, z imenom Abraham Goroštišefsky. 30. marca obesil je eden kaznjencev svojo srajco na okno, da bi se posušila. Ko jo je hotel spet spraviti, ni je bilo. Pri iskarnem zapazil je Kalašin, da je žid nekaj skrival, in nazadnje so našli srajco pri židu. V pričoval drugih kaznjencev zagrozil se je žid Kalašinu, da ga še njega pomnil. In res, grozno, skoraj neverjetno surovo, maščeval se je žid. Ko so vsi po noči spali, vstal je žid in stopil k svetilnici. Čuvaj, ki ravno mimo šel, ga zapazi in ga praša, kaj da ispraviti pri svetilnici. Žid je rekel, da jo je samo malo odškrnil in čuvaj je šel dalje. Črez nekaj časa pa zbudi spanjače krik. Grozen pogled! Mrežen Kalašin bil je ves v ognju, od bolečin v zmoten tulil in skakal je po celi izbi, nesrečnež, za baklja. Ogenj so sicer pogasili, pa vendar za Kalašinu smrt gotova, ker dobil je grozne opekline. Žid ga je bil z petroljem spečega polil in potopil užgal.

Morilec Jack, ujet. V New-Yorku so nekdo moža ujeli, kateri je obstal, da je on tisti morilec Jack, ki je pred 15 leti, toliko ljudij s tem umoril, da jim trebuh razparal. Policija misli, da je zares morilec Jack, ki je po celem svetu poznan po svojih groznih činih, posebno, ker so ga v New-Yorku zaradi take hudodelstva zaprli. Mislimo moramo, da tak človek ne more biti pri zdravi pameti.

Poduk v sadenju in reji zelenjadi. Na deželni vinorejski šoli v Mariboru vršil se bode poduk v sadenju in reji zelenjadi od 11. do 13. majnja. Učilo se bode, kako moramo zelenjad sejati, kako najbolj v korist uporabiti. Sprejelo se bode 20 učencev tega poduka. Oglasiti se je do 5. majnja pri ravnateljstvu vinorejske šole v Mariboru.

Izkajoča božja podoba. Kako se Bolgarci pri Grkom skoz „čudodelno božjo podobo“ hujskarije prepoveduje neki angleški mohamedanec Scheick K. dullah Kviliam. Božja podoba, katera se na pre strani omare nahaja, se prenaša po vasoh okoli Monastir. Skoz umno mehaniko pridejo podobi ses in skoz gorečo molitev duhovnov govori slednje besede, katere izhajajo iz v omari skritega fonografa: „Joj Vi Bolgarci, resnični pridruženiki svetega kralja Vi ne bote nikdar uspeh proti Turkom dosegli toliko časa, dokler ne bote Grke Bogu kot dar doprinele. Grki so krivoverci, in krivoverec je v božjih očeh bolj preklet kakor nevernik. Ubijte tedaj Grke in prizaneste njim, po tem vam bo Bog dal Vašo doboščino.“ Predstava se zmiraj v cerkvi vrši in de podobe gorijo sveče. Tako kakor — kje drugod.

Tri umoril. Iz Londona se nam poroča, da je prišel pred 2 mesecema v Kensak Rise, severni predmestju Londona, en mož, z imenom Devenas v odpravdnštvo (Spedition) Bannister in je izj